

Діло

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринки 10, II. пов.
 Конт. почт. ящик 26.729
 Адреса теле. „Діло-Львів“
 Число телефону 545.
 Рукописи редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно 5— К.
 чвертьрічне 15—
 піврічне 28—
 річне 55—
 у Львові (без доставки):
 місячно 4— К.
 чвертьрічне 12—
 піврічне 22—
 річне 41—
 в Німеччині:
 місячно 25— М.
 чвертьрічне 75—
 річне 250—
 За зміну адреси вказати ся 50 с.

Ціна оголошень:
 За кожну лінійку, довжину якої 10 лінійок, в розмірі 1 К. в день. За кожну лінійку 1 К. в день. За кожну лінійку 2 К. в день. За кожну лінійку 3 К. в день. За кожну лінійку 4 К. в день. За кожну лінійку 5 К. в день. За кожну лінійку 6 К. в день. За кожну лінійку 7 К. в день. За кожну лінійку 8 К. в день. За кожну лінійку 9 К. в день. За кожну лінійку 10 К. в день.
 Один примірник коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Окупація, тільки сусідська поміч правительству Української Народної Республіки.

Польські бажання і польське невдоволене.

Львів, 21. марта 1918.

Відомо, що австро-угорські війська вступили на територію Української Народної Республіки, щоб подати сусідську поміч українському правительству в цілі збереження порядку в польській пресі заради познати ся „добри ради“, як познана Австро-Угорщина в Україні.

Польські війська собі ту історію коню, яку була здійснена польське держави в Польщі і яку польські політики відносять до соціалістичного перетворення Польщі від початку сві війни: про Україну як Польщу в Росію, тай почали вважати одержаним державним здійсненню польської політиці несення помічи українському правительству.

Важко Україну не самостійною державою, яку визнають привнали осередні між державним договором, тільки з огляду територіальної і господарства в сій території на основі основних лінійок познати більшовицької Росії, а на Празькому конгресі в Польщі, які — маючи з собою англійською і католицькою кулькою — так ідеями державно-господарства, утворили польську адміністрацію в Україні в Волині, вступили проти австро-угорського українського правительств і вважали польську політику земельну власність в Польщі — маючи — забезпечити польським державам збіжжя, словом познати економічний розвиток і заклади Львова, Бердичів і Брацлава.

Так „добри ради“ має польська преса, яку вважали державним і окрема до українського правительству.

Видомо в польській пресі також не тільки, що австро-угорське правительств „добри рад“ не слухає.

Оскільки краківський „Свобода“ з 19 с. м. містить ось як нарікання „одержаним в інформації в Бересті і Проскирові“. Вступили австрійського війська приїзди Польщі як підлогу, бо маючи діє ім деяку заборону беззастережності австрійські власті вважали систематично свою українську політику і всюди вважали Українців. Губернатором Подільської власті назначили Степуру. Навть іде Камінь Подільський видана в руки польській, хоч се місто має названі майже цілком польське і жидівське.

Згадаємо безпосередно по вступленню на територію України, як тоді було оголошено про те, як тоді австрійські власті намагалися погодити ся з тим, як панувати несли. Таке саме враження мають теперішні Польщі, які немов у сні все вважали про окупацію українських земель австрійськими військами. Польща, якого мається на увазі, не може в голові помістити ся, бо на території Української Народної Республіки австрійські війська не передають окупації, а тільки мають сусідську поміч українському правительству, що не вони „ведуть українську політику і всюди вводять Українців“, тільки політику веде, настановляючи свої органи власті, українське правительств, якому австрійське військо помагає тільки зберегти порядок.

Та що так важливо якийсь польський діяч в Камениці чи Проскирові, се в кінці байдуже. Але дякую, що ті його мачення як чоловіку менше ширить польська преса. Свідчить се, що вся польська суспільність, не маючи погодити ся з фактом повстання української держави, знаходить ся в стані мачення.

Тепер се мачення може бути тільки характеристичне для Польщі, бо на відношенні між осередними державами в Українською Народною Республікою очевидно не може воно мати впливу.

Та регресивно можна собі уявити лише положення. Довідомо, що на Україні були би вважали перш за все більшовицькі, так, що політика Української Центральної Ради була би вважена і Берестейської угоди з 9. лютого не була би заключеною, тільки Берестейські переговори були би скінчили ся і для України так, як скінчили ся для Росії. Тоді осередні держави були би вступили з військовою акцією на український фронт, при чім же до акції на український фронті були би вступили крім політичних також господарські причини. Словом, на Україні пішла би була окупація осередними державами, як на неприязельську територію. Як в військової і політичних причини Німеччина задержала Лівонію і Естонію, так в військової, політичних і господарських жончин осередні держави могли були вважати залягти часті України. Тепер уяві собі, в якій томі тоді були би польські політики давали осередним державам „добри ради“ що до залягати часті України. При сій мусили мати на увазі, що тоді ті „добри ради“ мали би до певної міри вигляда на успіх, що тоді окупаційна політика Австро-Угорщини на занятих областях України були би продовжені і к. окупаційної політики в Холмщині й Волині.

Маючи все се на увазі, вродилося, яка значина в огляду на польські акції залягати суцільно Україна має факт, що на Україні вважали верх політика Української Центральної Ради, яка дозвела до миру між Українською Народною Республікою й осередними державами. Се полгаса поставила галу польським акційним залягати, які тепер мусать перейти в фазу політичних мачень.

Очевидно і проти цих мачень треба боротися, але за успіх сій боротьби рушити українська держава.

Чого домагають ся Австро-Угорщина від Румунії.

Справляє границі від Чернівців до Залізної Брами. — Відступоме Румунією західної часті Малої Волиці. — Нова комісія для пароплавства на Дунаю. — Болгарія одержить устє Дунаю.

Львів, 21. марта 1918.

Берлінська „Tagliche Rundschau“ приносить з вірогідного жерела у Відні інформації про домагання, які ставлять Австро-Угорщина до Румунії.

Після цих інформацій Румунія має згодити ся на справлення границі, починаючи від Чернівців до Залізної Брами. Округ Хотина буде злучений в Буковину. Всі стратегічно важні гірські верхи, які опановують гірські дороги до Румунії, мають бути влучені до австрійської і угорської області. Границий пункт, який припадає Австро-Угорщині не буде переступати простору 20 км. ширини та в більшій часті буде обнімати лісу, рідко заселену додому.

Значнішою областю домагають ся Австро-Угорщина на просторі від провалу Червоної Вежі по Дунай. Для забезпечення гірських провалів: Червоної Вежі, Сілані і Залізної Брами вона жадає не західної часті Малої Волиці з містом Турн-Северін; в той спосіб була би забезпечена вільна пароплавство на Дунаю, яку вважати Румунія ще підчас своєї нейтральності.

Одначасно на місце міжнародної комісії для справ устє Дунаю, так званої європейської комісії устє Дунаю, має бути утворена комісія з відборучників держав, що володіють берегами Дунаю, якої компетенція буде розтягати ся не тільки на устє Судина і Кілія, але й на те, яким досі вважала Росія, а саме Охакіське устє, що припадає Румунії. Проти устє Дунаю одержить Болгарія.

В зв'язку з тим австро-Угорщина одержить не тільки відобрані їй кондос Росією три бесарабські округи на лівій березі Дунаю з містами Рамі, Браїла і Ізмаїл, але також значну область на тім березі Прута. За одержання Добруджі Болгарія згодить ся на пошлених українській залізничній Чорна Воля — Конеганія в руках мішаної румунсько-болгарської комісії.

Туреччина в приводу побільшення болгарської території Добруджею буде домагати ся від Болгарії справлення границі над долиною Маріцею і тия самим аероту залізничної Адриянополь—Дедеагач.

Сі труди для Румунії мирові умови є предметом переговорів. Знають ся, що Румунія буде приманена їх прийняти в діло. Про те великі догадувати ся залягає румунського президента міністрів Маргільомена супроти кореспондента угорського дневника „A Naple“. Маргільомен сказав тому: Чи скорше ми заключимо мир, тим кориснішим він був би для нас. Посвідний момент до того був час перших переговорів в Бересті. Як би ми тоді були заключили мир, ми не втратили би нічого в своїй області. Україна, яка в слушний час почала переговори, одержала найбільшу міру територіальних уступок, яку можна було одержати.

Війскові операції на Україні.

БЕРЛІН (Вольф) 20 марта. Урядово. Віртемберські війська, які йшли вперед з Ольвіополя на північний схід, щоби оволодіти областю залізничного шляху, розвинули в боротьбі сильні сили коло Ного України.

ПЕТРОГРАД 20 марта. (Авас). З Москви доносять, що Одесу взяли чотири воєніські ескадри, які гайшли там величезну добычу, бо не можна було її на час забрати. Вчора австро-угорські і німецькі війська обсадили в Львові важних точок на лінії Харків—Курск, які отримували їм вільний доступ до цих міст. Харків в найбільшій поспіху опорожнено.

Німецька союзна Рада ватверджує договір з Росією.

Берлін (Вольф). Союзна Рада прийняла дня 17. марта предложение про мировий договір між Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією й Туреччиною з одної сторони і Росією з другої сторони, додатковий німецько-російський договір та мировий договір між Німеччиною і Фінляндією.

Ляммаш і Ліхновські.

Львів, 21 марта 1918.

Обі осередки держави мають тепер кожда свою „аферу“: Австрія — аферу Ляммаша, Німеччина — аферу Ліхновського.

Вислуживши професор віденського університету і член палати панів д-р Ляммаш виголосовує у палаті гавіть підчас дебати над справою довіря для гр. Черніва „нацифістичну“ промову, в якій його противники доглядули ся відступництвом від союзу з Німеччиною.

В зв'язку з сим проф. Фрід'юнг оголосив в „Vossische Zeitung“, що проф. Ляммаш предложив імператору Карлові I меморіал, в яким в ціли осигнення мира з державами антант в разі, щоб Австро-Угорщина заявила Німеччині й державам антант, що по заключенню мира не заключить в дотеперішній формі союзу з Німеччиною, а також, щоби Австро-Угорщина не підпирала становища Німеччини що до Балкану й Льюгарингії.

Сі реверсії Фрід'юнга викликали в пресі острі виступи проти Ляммаша.

Афера кн. Ліхновського, б. німецького амбасадора в Лондоні, представляється ся так:

В політичних кругах Німеччини кружать записки Ліхновського про причину війни. Провідна думка записок така, що Німеччина не повинна була асоціалізувати ся з Австро-Угорщиною що до Сербії, тільки повинна була старати ся остати в приязні з Росією й Англією. Се було би перешкодило війні.

В справі сих записок дав поземне в годовній комісії парламенту викандидер Паєр. Він пояснив, що се були приватні записки Ліхновського, які тільки через зломане довіря дстали ся до відома ширших кругів. Під політичним оглядом ці записки правительству вважає вельми хибними.

Німецькі політичні круги сим записками дуже розворушені, бо вони можуть послужити неприятелям оружжя проти Німеччини.

Умови німецько-польського порозуміння.

Львів, 21. марта 1918.

Доси невідомо чи і до якого успіху довели польсько-німецькі переговори в Берліні. „Berliner Tageblatt“ подає обширні інформації про хід тих переговорів. Після сих інформацій гр. Ронікер виступив в Берліні як делегат Регенційної Ради і активістичних партій варшавських. Осягнувши в Варшаві згоду партій на заяву прийату Берліном, зложив в Берліні польську декларацію, яку в німецькій парламенті предложать з своєї сторони німецькі партії. Се декларація має обнимати такі головні точки:

1) Польща входить в тісний союзний зв'язок з осередними державами. 2) Запевне нім повної самостійности для польського правительства. 3) Утворення польської армії. 4) Німеччина повинна всяку думку про територіальні анексії асхтом Польщі, за що Пелляги привинуть дотеперішню границю польсько-німецьку. 5) Німеччина признає Польщам з Королівства право культурного співжиття в Польщах в Познаньській. 6) Польща заключить війскову і митську конвенцію в осередних державах. 7) Німецьке правительство узгодить бажання Пеллягів в холмській справі і уможливить Польщі розширення своїх границь аж по Минск й доведе до перовування в Литовіям в справі означення границь в тім дусі, щоби більша часть гродненської губернії припала Польщі.

Протест антант проти мира на Сході.

ЛЬОНДОН (ТКБ) Уряд заграничних справ оголошує отсей комунікат:

„Президент міністрів і заграничні міністри антант, зібрані в Лондоні вважають своїм обов'язком прийати до відома політичний влучин, який поновлено супроти російського народу під назвою німецького мира. Росія була безборонна. Російське правительство забуло, що Німеччина через чотири роки борє ся проти свободи народів та проти прав людства та у своїй єдиній у своїм роді легковірности сповідало ся дорогою переговорів осягнути демократичний мир“.

Заява правительства антант вказує дальше на заняті російські області німецькими військами після перших переговорів в Берестю, відобранє Росії всяких засобів для її оборони та організацію сумежних країв, яка не різнить ся нічим від анексії, зок Німеччина застерігає ся обережно того слова. Правительство антант живлють дальше в праводу четвертого поділу Польщі, яка — мовляв — перебуває найстрашнійшу в національних трагедій та яку об'являєть ся обітницям свободи в часі, коли німечить ся востідні сліди її самостійности. Теж саме спочуває антант в Румунію і вважає, що не прийняти мирових договорів, які отсе заключили Німеччина на Сході.

Маніфестації дня 3. марта

Олірна.

На поклик Народного Комітету поставили громадяни нашого містечка відправити святе мира і української державности дня 3. марта і ввесли до п. к. староства зборівського в Помор'ях 24. лютого відповідне аголошенє, на котре одержали 28. лютого відповідь, ше на „основі § 6 анітського закупа в 5. мая 1869 В. з. д. ч. 66 завазує староство похід і всякі збори публичні. Але на другий день 1. марта о год. 7. вечер відкликало свій заваз телеграфічно. Лишилось нам отже дуже мало часу до приготування свята, особливо до повідомленя досколичних сіл там більше, що дороги у нас неможливі. Мимо того відбуло ся свято надсвоєдіамо гарно. Уже від рана в медію прикрасили громадяни свої хати хоругвами о народних красках, а свої груди такжик жкардами. В церкві битком набитій відправили місцевий на рох торжественну Службу Богу в відповідною проповідію, по котрій вже многолітствє українській республіці і всьому українському народови.

О години 2.її зібранель громадяни коло церкви. С чоловіки, котрі повістали в селі, а мало їх мало, і численні січовички в лентах уставились чвірками, двох старих ділів неслото таблицю з написом „Нехай живе Українська Республіка, нехай живе берестейський мир“. Прийшли також люди з Покровиної, а між ними члени тамошної читальні „Просвіти“ з таблицею і громадяни з О-тошовець з о. деканом Молчком. Зібраних повитав господар

„Daily News“ доносить, що американське правительство ввело в курсі та що Вільсон змінив своїм напрямком за Росією.

Люблинський комуністичний уряд же бути урядовим.

Відень, 21 марта.

У президента міністрів заграничних справ в Відені Еуген Петрушевичу вилучили з Люблина, що Ходзький, який ся як привадежує до Польщі, словом погляд, що се не єсть урядове донесенє, і об'явивши інформації і повідомлення упр.

Завішене оружжя в Румунії.

ВІДЕНЬ 20 марта (ТКБ)

Завішене оружжя в Румунії до 22. марта.

Японія мобілізує.

Женева, 20 марта.

„Herald“ доносить в Токио, що правительство подякало 16. марта сьогорішнього годисидо став облоги над японськими станями.

Продукти з України.

ВІДЕНЬ. (ТКБ) Підприємство вержилелья для доставки в Україну аслюшко в зв'язку до правительства в оно через відкомітетоване до ся в Українськю Репрезентацію в Буковині в справі продуктів на Україні.

Дмитро Христинін в достій річчівій привітє, перелікаєй записки ченка і Франка, представляє до народу перед війскою і значенє державности по обох безахворанує дальшої граві. Позіа ружжя ввєресєса, Не пора, Гей там на дамаки“ і інших, переїхє в рідку через містечко тільки втупорєго бо нештутрєванєм узаконє вірєнє божего годі було та і вєрєва під церкєв, де господає вєста поясєнє справу холмєску вєрєвє відносини і подєвє звієнє рєзольює стали зібраними прийаті.

Вікєнє прємовєнє о дєлєх Мєтєрє рєзючє на підставє ієсторіє вєрєвє ськєї землєї в боєу нашєх сусєдєх вєрєвє доє свєзєвєши, зарєдєлєи того дєлєвє тої жєлобє нєдє не було вєдєлє, єдностєї і дальшої прєвє.

Вєжєнєцькє грємєдє обєдєлєнє рє і українськєї державностє 16. го: В суботу 16. лютого устрєвє молодіж торжєственну аєлєкєвє, вєрєвє відправлєно в місєвєнє і сусєдєвє блєгєдєрнє бєгєслєжєнє в єлєкєвє повєдєлєи та з мєнолєтєстєвє рєвє народєвє і Мєнєрєшєвє. Прєгєвєнє Службє Божєї народнє мєнєфєстєвє брєку дєвєду політичєнє єлєкєвє сє. Вєчєрєм 17. лютого устрєвє цєвєго українськєго єлєкєвє єлєкєвє на котрєм явилєсь повєрє сєтєї єлєкєвє

